

РЕШЕНИЕ

№ 121

гр. , 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Донка Ив. Паралеева

при участието на секретаря П. Т. А.
като разгледа докладваното от Донка Ив. Паралеева Административно наказателно дело № 20221860200167 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалбата на „Т.С.“ ЕООД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: Област С., общ. М., с. Б., срещу Наказателно постановление № ****200337 от 20.07.2022 г. на Директор на Дирекция „ИТ-СО“ (Д„ИТСО“), с което на основание чл.416, ал.5 във връзка с чл.414, ал.1 КТ, му е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 3, ал. 1 от Наредба № РД 07-8 от 13 юли 2015 г. за условията и реда за предоставяне, регистриране и отчитане на трудовите договори по чл.114а, ал.1 от Кодекса на труда (обн. ДВ бр.54 от 2015г., изм. и доп. ДВ бр.74 от 2018 г. изм. и доп. ДВ. бр.25 от 26 Март 2021г.). В жалбата се сочи, че се обжалва НП само в частта за размера на имуществената санкция от 1 500,00 лева, като в нарушение на материалния закон административнонаказващият орган е наложил на дружеството имуществената санкция на основание чл.416, ал.5 КТ във вр. с чл.414, ал.1 КТ, въпреки че са били налице всички предпоставки да приеме, че извършеното нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл.415в КТ и е следвало да приложи размерите за имуществена санкция, предвидени в тази разпоредба на закона.

В съдебното заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител- адв.А. И. от САК, поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения и НП да бъде изменено, като на дружеството бъде наложена минималната имуществена санкция по чл.415 КТ, тъй като извършеното нарушение представлява маловажен случай, доколкото, видно от самото НП, така и от преписката към него, нарушението е било своевременно отстранено като е сключен трудов договор с въпросното

лице по чл.114а, ал.1 КТ и на същия е заплатено изцяло договореното възнаграждение, внесени са вноските към държавата, като не е ощетено нито самото лице, нито бюджетът на държавата. Адв. И. претендира присъждане на разноски.

Въззиваемата страна Дирекция „ИТ-СО“, чрез процесуалния си представител- ст.юрк. И. И., оспорва жалбата, моли наказателното постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно с пълния размер на наложената имуществена санкция. Доводът за това, който ст.юрк. И. излага е, че лицата са работили повече от седмица преди проверката, като нарушението не е отстранено със сключване на едnodневния договор от датата на проверката, а необходимите плащания са направени само за един ден, а нарушението всъщност е имало по-продължителен характер. Счита, че договорите са били сключени само и единствено с цел избягване на административнонаказателна отговорност. Счита, че последиците от този вид нарушение е невъзможно да се отстранят, освен за въбъдеще, тъй като до момента на проверката лицата са били без трудови договори и са носили всички произтичащи от това рискове, свързани с недекларирания труд. Претендира юрисконсултско възнаграждение и моли съда, в случай че намали размера на санкцията, да не присъжда разноски на насрещната страна.

РП-Е.П., ТО- П. не изразява становище по жалбата и не изпраща представител в съдебното заседание.

*Съдът, след като служебно провери атакуваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от **фактическа страна**:*

При извършена проверка от служителите на Д „ИТСО“ по спазване на трудовото законодателство на „Т.С.“ ЕООД, ЕИК ***** на 09.06.2022г., в обект на контрол: Розов масив в местността „М.“ в землището на с. Б., общ. М., стопанисван от „Т.С.“ ЕООД, ЕИК: ***** и на 16.06.2022 г. за приключване на проверката по документи в сградата на Д „ИТСО“ със седалище гр. С., бул.В. №6, е установено, че „Т.С.“ ЕООД, ЕИК: ***** , регистриран земеделски производител съгласно регистрационна карта от 25.03.2015 г., заверена на 15.04.2022 г., в качеството му на работодател по смисъла на параграф 1, точка 1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда, не е сключил с лицето В.П.С., ЕГН: ***** , преди постъпването му на работа на 09.06.2022 г., трудов договор по чл.114а, ал.1 от Кодекса на труда, подписан от двете страни в два екземпляра - по един за всяка страна. Лицето е заварено да бере розов цвят на горечитирания обект на 09.06.2022 г. около 09,15 часа, като в попълнена и подписана декларация Сребров декларира, че работи за „Т.С.“ ЕООД от 09.06.2022г., като берач на рози с работно време в периода от 06,00 часа до 12,00 часа, трудово възнаграждение по 30-35 лв., и няма сключен трудов договор. На 16.06.2022 г. при проверката по документи в Дирекция „ИТСО“ със седалище гр. С. от страна на работодателя е представен трудов договор №23-1528537 от дата 09.06.2022 г. на основание чл.114а, ал.1 от Кодекса на труда, сключен със заварения работник.

Горната фактическа обстановка съвпада изцяло с установената от

административнонаказващия орган и описана в АУАН и НП.

За горепосочената фактическа обстановка са събрани редица писмени доказателства /Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № ****2003 37 от 16.06.2022г.; протокол от извършена проверка № ПР2219253 от 16.06.2022г.; идентификационна карта; декларация от В.П.С.; трудов договор № *****8537/09.06.2022г.; регистрационна карта на земеделски производител; платежни нареждания за внесени осигурителни вноски и данъци; справка за дейността на „Т.С.“ ЕООД; пълномощно за Е.Х.; книга за инструктаж по безопасност и здраве при работа; протокол от проведен телефонен разговор с управител на „Т.С.“ ЕООД/, като обаче тя не е спорна между страните, а жалбоподателят изрично я е признал, считайки че тя предпоставя налагане на по-лека санкция.

Предвид признаването на фактическата обстановка, описана в АУАН и НП, свидетелски показания съдът не е събирал.

На основание на признаваните от представителя на санкционираното лице факти на „Т.С.“ ЕООД, ЕИК ***** бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № ****200337 от 16.06.2022 г., за нарушение на чл.3, ал.1 от Наредба № РД 07-8 от 13 юли 2015 г. за условията и реда за предоставяне, регистриране и отчитане на трудовите договори по чл.114а, ал.1 от Кодекса на труда (обн. ДВ бр.54 от 2015г., изм. и доп. ДВ бр.74 от 2018 г., изм. и доп. ДВ. бр.25 от 26 Март 2021г.), като на датата на съставянето актът бил подписан от актосъставителя Т.К., от свидетелите при установяване на нарушението, съставяне и връчване на акта-Б.Т., Ц.К. и П.Е., както и о т Е.Х.-представител на жалбоподателя, на когото АУАН е връчен.

Въз основа на цитирания АУАН е издадено процесното наказателно постановление (НП) № ****200*** от 20.07.2022г., от Директора на Д „ИТСО“, с което на основание чл.416, ал.5 във връзка с чл.414, ал.1 КТ на „Т.С.“ ЕООД, ЕИК ***** е наложена имуществена санкция в размер на 1500,00 лева за нарушение на чл.3, ал.1 от Наредба № РД 07-8 от 13 юли 2015 г. за условията и реда за предоставяне, регистриране и отчитане на трудовите договори по чл.114а, ал.1 от Кодекса на труда (обн. ДВ бр.54 от 2015г., изм. и доп. ДВ бр.74 от 2018 г. изм. и доп. ДВ. бр.25 от 26 Март 2021г.).

*Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът от **правна страна** достига до следните изводи:*

По допустимостта:

Жалбата е допустима, като подадена от легитимирано лице /соченото за нарушител/ против подлежащо на обжалване пред съд наказателно постановление и в законоустановения 14-дневен срок за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН, доколкото НП е връчено на 26.07.2022г., а жалбата е депозирана в Д „ИТСО“ на 08.08.2022г.

По компетентността:

Представени са от административнонаказващия орган актове касателно длъжностното

качество и правомощията на актосъставителя и издателя на процесното НП.

С оглед длъжностното качество на актосъставителя Т.К., заемаща длъжността „старши инспектор“ в Дирекция „ИТСО“ (видно от Заповед № ЧР-152/11.03.2022г., издадена от изпълнителния директор на ИА „ГИТ“) и във връзка с чл.416, ал.1 КТ, определящ, че нарушения на трудовото законодателство се установяват с актове, съставени от държавните контролни органи, съдът намира, че АУАН е съставен от компетентен орган, при изпълнение на неговите служебни задължения. Териториалният обхват на контролна дейност на актосъставителката, като служител на Дирекция „ИТСО“, е определен със Заповеди №3-0024/08.01.2019г. и № 3-0057/14.01.2022г., издадени от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „ГИТ“. Правомощието на актосъставителката да издава актове за установяване на нарушения на трудовото законодателство, е отразено и в длъжностната характеристика за длъжността „старши инспектор“ в отдел „Безопасност на труда и контролна дейност“ към Дирекция „ИТСО“.

Обжалваното НП също е издадено от оправомощен за това орган, с оглед нормативния текст на чл.416, ал.5 КТ и Заповед № 3-0058/11.02.2014г., издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „ГИТ“. В т.4 от цитираната заповед е определено, че директорите на „Инспекции по труда“ издават наказателни постановления по актове за установяване на административни нарушения, издадени от инспектори. Процесното НП е издадено от инж.Е. И.а А., която към 09.06.2020г. е заемала длъжността Директор на „ИТСО“, видно от Заповед № ЧР-1573/25.09.2019г. на Изпълнителния директор на ИА „ГИТ“. Правомощието на директора да издава наказателни постановления за нарушения на трудовото законодателство, е отразено и в длъжностната характеристика за длъжността.

По законосъобразността:

Съдът намира, че в хода на административнонаказателната процедура не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Административнонаказателното производство е започнало, протекло е и е приключило съобразно процесуалните изисквания на ЗАНН. В акта не са допуснати процесуални нарушения, водещи до неотстраними пороци на обжалваното постановление или ограничаващи правото на защита на административно наказания. Спазени са изискванията на чл.42 ЗАНН за съставянето на АУАН. Същият е подписан и надлежно връчен. Спазена е и разпоредбата на чл.40 ЗАНН, въвеждаща правила за свидетелите по АУАН. АУАН е съставен преди изтичане на преклузивните срокове по чл.34 ЗАНН. Охранено е правото на жалбоподателя по чл.44 ЗАНН. Спазени са изискванията на чл.57 и 58 ЗАНН относно издаването на НП. Констатираното административно нарушение е описано словесно точно и ясно. В АУАН и НП са описани времето, мястото на нарушението и същността му. Правната квалификация на деянието/нарушението е правилно определена, налице е съответствие между обстоятелствената част на акта за установяване на административно нарушение с тази на наказателното постановление. Наказателното постановление не съдържа нови фактически обстоятелства, против които в административно-наказателното производство наказаното лице да не е могло да се защитава.

Относно нарушението, съдът намира, че безспорно е установено извършеното нарушение, което и самият жалбоподател признава. По делото няма спор относно фактите, които са еднозначно установени. Установените по делото факти обуславят извода, че жалбоподателят, в качеството му на работодател, е извършил административното нарушение, за което е наказан, като е нарушил разпоредбата на чл.3, ал.1 от Наредба № РД 07-8 от 13 юли 2015 г. за условията и реда за предоставяне, регистриране и отчитане на трудовите договори по чл.114а, ал.1 от Кодекса на труда (обн. ДВ бр.54 от 2015г., изм. и доп. ДВ бр.74 от 2018 г., изм. и доп. ДВ. бр.25 от 26 Март 2021г.). Според цитираната разпоредба трудовият договор по чл.2 /трудова договор по чл.114а, ал.1 от Кодекса на труда/ се сключва между работник и работодател - регистриран земеделски стопанин или тютюнопроизводител, като се подписва преди постъпване на работа в два екземпляра - по един за всяка страна. Съгласно чл.114а, ал.1 КТ трудов договор за краткотрайна сезонна селскостопанска работа може да се сключва между работник и регистриран земеделски стопанин за работа за един ден, като това време не се признава за трудов стаж. Действително, в качеството си на работодател, жалбоподателят не е изпълнил задълженията си по цитираните норми на КТ. Установено е, че лицето В.П.С. е престираля труд на 09.06.2022г., без да е подписал трудов договор по чл.114а, ал.1 КТ. От разпоредбата е видно, че договорът по чл.114а, ал.1 КТ е вид срочен трудов договор с особеността, че е за един ден и сключването му е допустимо само за извършването на посочения вид работа в хипотезата на правната норма. Като вид трудов договор той не се отличава от другите видове трудови договори по отношение на задължението на работодателя да го сключи с наетия работник. Сключването на писмен трудов договор с работника преди постъпването му на работа е императивно изискване към работодателите. Законодателят не им е предоставил право да избират дали да сключат трудов договор или не. Работодателите нямат право да избират и дали да сключат договор по чл.61 и сл., или трудов договор по чл.114а, ал.1 КТ, тъй като видът на договора е в зависимост от извършваната работа и срока, за който се наема работникът. Този извод произтича от нормите на чл.114а ал.2 и ал.3 КТ, тъй като те не допускат такъв вид договори да се сключват с един работник за повече от 90 дни в една календарна година, както и за професии, изискващи специална квалификация. Изрично в чл.114а, ал.3 КТ работодателят е определил, че този вид договор може да се сключва „само за обработка на насажденията и прибиране на реколтата от плодове, зеленчуци, розов цвят и лавандула“. Нещо повече, законодателят е предвидил, че такъв вид трудов договор не може да бъде сключван от всеки работодател, а само от такъв, който е регистриран земеделски стопанин/чл.3 ал.1 от Наредбата по чл.114а, ал.1 КТ/. В конкретния случай е правилна направената от наказващия орган правна квалификация, според която е нарушена нормата на чл.3, ал.1 от Наредбата по чл.114а, ал.1 КТ.

Настоящият съдебен състав обаче намира, че наказващият орган не е приложил правилно санкционната разпоредба на чл.414, ал.1 КТ, по силата на която е наложил на работодателя за извършеното нарушение имуществената санкция от 1 500.00 лева. Виден от установените по делото факти, налице са предпоставките нарушението да бъде определено като маловажно и да бъде санкционирано по реда за маловажните нарушения на трудовото

законодателство, т.е. по чл.415в, ал.1 КТ, който предвижда, че за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100.00 до 300.00 лева, а виновното длъжностно лице – глоба в размер от 50.00 до 100.00 лева. Чл.415в, ал.1 КТ урежда един диференциран случай на маловажност, чийто параметри са закрепени в разпоредбата. Съдът не приема направеното от въззиваемата страна изявление в наказателното производство за противното, т.е. че нарушението не може да бъде квалифицирано като маловажно, тъй като нарушението е неотстранимо. Констатацията за „неотстранимост“ на нарушението не съответства на доказателствата по делото. От доказателствата по делото се установява, че работодателят е представил на Д „ИТСО“ по повод проверката, подписани от поименно установените от контролните органи работници трудови договори, вкл. и процесния такъв. Наказващият орган не е съобразил обстоятелството, че от нарушението не са произтекли вредни последици за работника. Неподписването от работника на предварително подготвен за него трудов договор, по който работодателят предварително е внесъл и дължимите осигуровки-условие същите да бъдат регистрирани от Инспекцията по труда по чл.4, ал.4 от Наредбата, не е засегнало трудовите права на работника. Не се установи, че същият не е получил уговореното, съобразно предвиденото в договора, възнаграждение в края на работния ден. Нарушението е отстранено, тъй като договорът е подписан от работника без възражение, което говори, че същият не е имал уговорка с работодателя, различна от тази в договора. Разпоредбата на чл.415в, ал.2 КТ определя кои нарушения на трудовото законодателство не са маловажни. Според цитираната норма, не са маловажни нарушенията на чл.61, ал.1, чл.62, ал.1 и 3 и чл.63, ал.1 и 2 КТ. В хипотезите на нормата не е споменато нарушението на чл.3, ал.1 от Наредбата във вр. чл.114а, ал.1 КТ. Поради установена в чл.46, ал.3 от Закона за нормативните актове забрана за разширително тълкуване на санкционните норми, каквато е чл.415в, ал.2 КТ и щом нарушението по чл.3, ал.1 от Наредбата вр. чл.114а, ал.1 КТ не е упоменато изрично, няма пречка, ако се констатира ниската му степен на обществена опасност и наличие на предпоставките по чл.415в, ал.1 КТ, същото да бъде квалифицирано като маловажен случай на нарушение на трудовото законодателство, както в случая. Както бе посочено, установи се, че нарушението е било отстранено своевременно и че от него не са последвали каквито и да е вреди за никого, доколкото и осигурителните вноски за лицето са били внесени, поради което прилагането на привилегирания състав на чл.415в, ал.1 КТ е било напълно допустимо. Прилагането му е било и изрично поискано, като „Т.С.“ ЕООД не е отрекъл да има извършено от тяхна страна административно нарушение, но правилно е счел, че ако отстрани незабавно нарушението може да се ползва от облекчената наказуемост. От доказателствата стана ясно, че към момента на съставяне на АУАН представителите на наказващия орган са били наясно, че нарушението е отстранено и при издаването на НП този факт е следвало да бъде съобразен и да се приложи по-леко наказуемият състав или поне да се обсъди в НП защо се отказва прилагането му. Това в случая не е сторено и настоящият съдебен състав следва да отстрани това нарушение като приложи закон за по-леко наказуемото нарушение и намали санкцията до размера от 100.00 лв., на основание чл.415в,

ал.1 КТ. При определяне размечра на санкцията съдът приема, че за да бъде съобразена с нормите на чл.27 ал.1-3 ЗАНН, същата следва да е в минимално предвидения от закона /чл.415в ал.1 КТ/ размер, поради добросъвестното поведение на работодателя преди извършване на нарушението и поради обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път, макар и не само за този работник.

При този изход на делото, право на разноски има ответникът по жалбата, като в полза на Д „ИТСО“ следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лева, на основание чл.63д ЗАНН вр. 143, ал.3 АПК и чл.78, ал.8 ГПК вр. с чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.7 вр. ал.2, т.4 ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № **200337 от 20.07.2022 г.** на Директор на Дирекция „ИТ-СО“, с което на „Т.С.“ ЕООД, ЕИК : ***** и на основание чл.416, ал.5 във връзка с чл.414, ал.1 КТ, е наложена имуществена санкция в размер на 1 500.00 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл.3, ал.1 от Наредба № РД 07-8 от 13 юли 2015 г. за условията и реда за предоставяне, регистриране и отчитане на трудовите договори по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда пред инспекцията по труда /обн. ДВ бр.54/2015г./ във вр. чл.114а, ал.1 КТ, като **ПРИЛАГА ЗАКОН ЗА ПО-ЛЕКО НАКАЗУЕМОТО НАРУШЕНИЕ – чл.415в, ал.1 КТ** и на основание на същия **НАМАЛЯВА** размера на наложената **ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ** от 1500.00 лв. на **100.00 лв. (сто лева).**

ОСЪЖДА „Т.С.“ ЕООД, ЕИК: *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ „ГИТ“, БУЛСТАТ: *****, сумата 100,00 лв. (сто лева) – разноски за юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението може да бъде обжалвано в четиринадесетдневен срок от съобщението за изготвянето му пред Административен съд - С. област по реда на глава XII-та на АПК.

Съдия при Районен съд – П.: _____